

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/54/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123012113
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3123012113.2

Uznesenie

2 3Tos/54/2025

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., B. XXXX/X, t. č. na slobode, na neverejnom zasadnutí dňa 2. septembra 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Nt/68/2023 zo dňa 05.03.2025 a takto

rozhodol:

2 3Tos/54/2025

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

3 3Tos/54/2025

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/198/2023 zo dňa 27.09.2023, právoplatným dňa 27.09.2023, bol odsúdený A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom k § 138 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

„dňa 24.09.2023 v čase približne o 21.15 hod v C. D. E. F. G. H. H. D. I. J. XXXX/X pod vplyvom alkoholu prišiel do prízemnej časti uvedeného pohostinstva držiac v ruke držal kovový teleskopický obušok, búchal ním po stole a za použitia vulgarizmov začal hlasno vykrikovať „vy južanské mačky, ktorého z vás dobijem“, následne asi na vzdialenosť 20 cm pristúpil tvárou v tvár k poškodenej K. J., z čoho nadobudla obavu o svoj život, pričom obvineného následne od nej odtiahol až jeho kamarát a odviedol ho z miesta preč,,

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so

zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tiež trest prepadnutia veci, a to 1 ks teleskopický obušok čiernej farby. Nepodmienečný trest vykonal dňa 06.04.2024.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Nt/68/2023 zo dňa 05.03.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci z dôvodu, že neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený podal proti nemu v zákonnej lehote sťažnosť, zahŕňiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. Podanú sťažnosť odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne odôvodnil. Odsúdený uviedol, že všeobecné odôvodnenie súdu prvej inštancie v znení, že súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol, nie je presvedčivé a dostatočné. Okolnosti a samotné vedenie celého trestného konania, najmä v jeho časti prípravného konania bolo v hrubom rozpore so zákonom a záväznými trestno-právnymi procesnými pravidlami, pričom uvedená skutočnosť bola rozhodujúcim a zásadným dôvodom jeho návrhu na povolenie obnovy konania v danej trestnej veci. Odsúdený v sťažnosti voči napadnutému uzneseniu navrhol vykonať zásadný dôkaz v tomto trestnom konaní, po vykonaní ktorého budú splnené všetky podmienky pre povolenie obnovy konania, a to vykonaním dôkazu – oboznámením sa s novým doposiaľ ešte nevykonaným dôkazom – zhliadnutím, formou prehnania si kamerových záznamov z miesta činu, ktorý dôkaz je dôkazom novým, doposiaľ ešte nevykonaným dôkazom. Odsúdený je presvedčený o tom, že po vykonaní tohto navrhovaného jediného jedného a zásadného dôkazu, ktorý doposiaľ nebol vykonaný, bude plne preukázaná dôvodnosť podania jeho návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko zákonným účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo a tieto neboli v čase rozhodovania rozhodujúcemu orgánu - súdu známe. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odsúdený navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne dôvody jeho návrhu na povolenie obnovy konania opätovne posúdil a svojim uznesením zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín a sám o návrhu rozhodol tak, že povolí obnovu konania.

Sťažnostné námietky obhajcu doplnil aj sám odsúdený podaním zo dňa 09.05.2025 v ktorom uviedol, že napadnutým uznesením Okresného súdu Trenčín boli porušené ustanovenia Trestného poriadku a Trestného zákona. Odsúdený uviedol, že podľa jeho názoru mala byť prokurátorka vylúčená z prejednávania tejto trestnej veci, nakoľko už v jeho veci obnovy konania zo dňa 18.04.2025 rozhodovala. Odsúdený ďalej uviedol, že podľa Trestného poriadku sa za nový dôkaz považuje aj dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný. Novým dôkazom môže byť aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný ale tento dôkaz má celkom iný obsah, ak došlo k zmene okolností. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že doposiaľ nikto z orgánov činných v trestnom konaní, ale ani súd prvej inštancie nevidel predmetný kamerový záznam z miesta činu. Ďalej namietal skutočnosť, že ani jeho obhajcovi nebolo umožnené nahliadnúť na obrazový záznam, čím boli podľa názoru odsúdeného porušené ustanovenia obhajoby. Záverom odsúdený uviedol, že bol odsúdený za skutok ktorý sa nikdy neodohral a svoje práva bude hájiť na Ústavnom súde Slovenskej republiky alebo na Európskom súde pre ľudské práva.

Prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného zo dňa 16.05.2025 uviedol, že napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Nt/68/2023 zo dňa 05.03.2025 považuje za zákonné a dôvodné. Samosudca Okresného súdu Trenčín sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vysporiadal so všetkými rozhodnými skutočnosťami, pričom vyhodnotil, že návrh odsúdeného neobsahoval nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 Tr. poriadku. Odsúdený síce dáva do pozornosti „zásadný“ dôkaz, a to kamerový záznam z miesta činu, je však potrebné uviesť, že samosudca v napadnutom uznesení opakovane uviedol, že kamerový záznam, na ktorý poukazuje odsúdený, sa nachádza vo vyšetrovacom spise vzťahujúcom sa k predmetnej trestnej veci. Je teda evidentné, že nejde o žiaden nový dôkaz, ale o dôkaz, ktorý bol zabezpečený už v pôvodnom konaní. Odsúdený tiež namietal, že trestné stíhanie bolo vedené v rozpore so zákonom, ktoré však bližšie nekonkretizoval, v čom mala spočívať nezákonnosť vedenia trestného konania, no i napriek tomu túto nezákonnosť považoval za rozhodujúci a zásadný dôvod jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Vychádzajúc z uvedeného, prokurátor navrhol aby Krajský súd v Trenčíne sťažnosť odsúdeného A. B. zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé o sebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí, na ktorom mal odsúdený možnosť aj v prítomnosti obhajcu vyjadriť sa pred okresným súdom k dôvodnosti jeho návrhu na povolenie obnovy konania. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti nie sú vytýkané chyby konania predchádzajúce napadnutému uzneseniu.

Krajský súd vo všeobecnosti dáva do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí (výrokov o vine a treste), pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku.

Zo znenia ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. upravujúceho podmienky obnovy konania vyplývajú dve základné podmienky pre povolenie obnovy konania. Prvou podmienkou je zistenie nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych. Za nové skutočnosti alebo dôkazy však nemožno považovať skutočnosti či dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to aj v prípade, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997). Nemožno totiž v konaní o povolenie obnovy konania nanovo skúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Druhou podmienkou, ktorú možno skúmať až potom, čo sa zistí okolnosť skôr súdu neznáma, je pravdepodobnosť (nie absolútna istota), že tieto novo zistené skutočnosti či dôkazy sú spôsobilé zabezpečiť v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného. Obidve tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom takéto posúdenie je výlučne úlohou o takomto návrhu rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Napokon je potrebné dodať, že v konaní o povolení obnovy konania konajúce súdy nemajú oprávnenie preskúmať právnu stránku pôvodného prípadu, čo je naopak účelom tzv. dovolania ako ďalšieho mimoriadneho opravného prostriedku (práve dovolanie „slúži“ na nápravu procesných a hmotnoprávných nedostatkov a pochybení).

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd sa vyššie uvedenými právnymi úvahami a zákonnými podmienkami pri rozhodovaní o podanom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania dôsledne riadil.

V zhode s názorom okresného súdu krajský súd považuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za nedôvodný. Okresný súd sa s návrhom odsúdeného vysporiadal zákonne súladným spôsobom a svoje rozhodnutie presvedčivo a aj vyčerpávajúco odôvodnil. V tomto ohľade okresný súd správne poukázal na to, že odsúdeným a jeho obhajcom navrhované skutočnosti a dôkazy nie sú pre súd novými okolnosťami, nakoľko boli a sú zistiteľné z obsahu pôvodného trestného spisu. S poukazom na princíp dvojinstančnosti súdneho konania, kedy rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, je preto nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne a úplne skutkové a právne závery okresného súdu.

V stručnosti krajský súd preto len poukazuje na to, že odsúdeným navrhované skutočnosti alebo dôkazy, ako napr. kamerový záznam z miesta činu alebo návrhy na vypočutie svedkov, boli obsahom už pôvodného trestného spisu, resp. zistiteľné z jeho pôvodného obsahu. V zmysle skôr uvedenej judikatúry sa tak nemôže jednať o zákonné dôvody na obnovu konania.

Pokiaľ ide o ostatné sťažnostné námietky odsúdeného a jeho obhajcu čo do procesného postupu okresného súdu v pôvodnom konaní alebo námietku týkajúcu sa právneho posúdenia prípadu, krajský súd len opakuje, že sa jedná o právne okolnosti, ktoré nie sú spôsobilým dôvodom na obnovu pôvodného konania.

Odsúdený teda ani vo svojej sťažnosti neuviedol súdu také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o jeho podanom návrhu na povolenie obnovy konania. Z týchto dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s právnym záverom okresného súdu, že v preskúmvanej veci neboli splnené zákonné podmienky predpokladané v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. na povolenie obnovy konania.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri k nule (3:0).

Poučenie:

2 3Tos/54/2025

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.